

RYSUNEK 7.3. Przyszłość. Jaką drogę obiorą przyszłe pokolenia?

ANIÓTY I DEMONY

Wspomniałem wcześniej, że wśród twórców sztucznych sieci neuronowych znacznie bardziej popularne jest naprawianie nieoczekiwanych zachowań systemu poprzez prezentowanie nowszych i bardziej odpowiednich przykładów do nauki niż próby ręcznej zmiany czegokolwiek w strukturze sieci. Stajemy zatem przed nowym wyzwaniem: mamy nie tylko zmodyfikować narzędzie, lecz także zrozumieć, co ono „myśli i planuje zrobić” (niezależnie od tego, co te dwa czasowniki naprawdę tutaj oznaczają). Zrozumienie jest kluczem do przyszłości i musimy zaakceptować fakt, że w miarę jak techniki sztucznej inteligencji stają się coraz bardziej złożone i bliższe silnej sztucznej inteligencji, będziemy w stanie pojmować coraz mniejszą liczbę ich predyspozycji. Po zastanowieniu możemy określić poziomy umiejętności sztucznej inteligencji z perspektywy ludzkich zdolności. Ponumerujemy je od 0 do 4, co będzie odpowiadać przyszej osi czasu:

Poziom 0 – możemy: większość obecnych aplikacji SI na pewno jest teraz na tym poziomie. Innymi słowy, systemy naśladują niektóre z naszych zdolności i funkcji, więc nie mamy problemu ze zrozumieniem lub powtórzeniem tych zautomatyzowanych działań. Jeśli z jakiegoś powodu aplikacja nie działa, możemy (dzięki naszej wiedzy i umiejętnościom) ją zastąpić; może wolniej, ale nadal jest to dla nas wykonalne. Tak więc, na przykład